

Пенчо Славейков

Цъфтят цветенца в моята
градина...

Цъфтят цветенца в моята градина:
и шибой горд, и кичеста върбина,

и момини сълзи, и син синчец,
и розата – на вси цветя венец.

И надвечер, когато ги поливам,
и призори, кога при тях отивам,

посрещат ме те с тих и мил привет.
И всякой стрък, и всякой свиден цвет,

като че ли отгатнали тъгата
и за какво ми в жалба крей душата,

запитват ме: „Кога ще дойде тя,
сестрицата ни, между нас цветя?”

Без нас тя чезне, както ний без нея!“
И аз я чакам, цветица, но де я!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова, Милена Тодорова и Мартин Митов

Публикация

П. П. Славейков, Събрани съчинения в осем тома, том 1. Български писател, С. 1958
П. П. Славейков, Съчинения. Том II. Лирика. Фигура, С. 2003.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6543>]